

Oslo kommune
Rådhusplassen 1
0037 Oslo

10. juni 2026
Ansvarlig advokat: Andreas B. Nordby

Sendes også til posttak@oslo.kommune.no

Saksnummer: 119485-136

VARSEL OM MULIG GRUPPESØKSMÅL

Vi representerer Boligbyggelaget USBL ("**USBL**"), og vi ber om at videre henvendelser i denne saken rettes hit.

USBL har merket seg oppslaget i Aftenposten 28. mai 2026, der det vises til en intern undersøkelse fra Renovasjons- og gjenvinningsetaten i Oslo kommune. Den interne undersøkelsen skal vise at mange søppeldunker ikke tømmes på onsdager, selv om etaten tar betalt for det. Dette innebærer i korthet at mange borettslag og sameier i Oslo betaler for tømning av søppel tre ganger i uken, mens det egentlig bare tømmes to ganger. Etter det USBL forstår, kan det dreie seg om et sted mellom 50 og 70 millioner kroner i årlig feilfakturerings. I lys av dagens oppslag i Aftenposten, kan det videre synes å dreie seg om en feil som har forekommet i en rekke år.

USBL, som er landets nest største boligbyggelag med over 125 000 medlemmer og som er forretningsfører for om lag 600 borettslag og sameier i Oslo kommune, ser – ikke unaturlig – med bekymring på oppslaget. USBL er opptatt av å ivareta rettighetene til sine medlemmer og forvaltede lag, og USBL finner det derfor naturlig å følge opp saken.

Etter USBLs syn kan det ikke være tvilsomt at de borettslag og sameier som har betalt for tømning tre ganger i uken, men som ikke har mottatt den tjenesten de har betalt for, vil ha et tilbakebetalingskrav mot kommunen. Det er etter USBLs side flere grunner til dette.

Av forurensningsloven § 34 første ledd siste punktum følger det at kommunen bare kan kreve dekning for sine faktiske kostnader til lovpålagte avfallsoppgaver. I praksis innebærer dette at håndtering av husholdningsavfall (og lovpliktig mottak av spesialavfall) skal gebyrbelegges til selvkost, men heller ikke mer. Dette prinsippet er også gjentatt i avfallsforskriften § 15-3 annet ledd. I denne finansieringsordningen ligger dermed også implisitt at eventuelle besparelser for kommunen som følge av mangelfull utføring av tjenestene, skal komme innbyggerne direkte til gode.

Til dette kommer at selvkostreguleringen bygger på at avfallsgebyret ikke er en avgift, men snarere betaling for en tjeneste som leveres av kommunen, I Ot.prp. nr. 66 (1992-1993) Om lov om endringer i lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven s. 20 heter det følgende:

" Forslaget innebærer en generell plikt for kommunene til å fastsette avfallsgebyrer. Begrepet «gebyr» og ikke «avgift» er nå som tidligere valgt å bruke for å få klart fram at en ikke står overfor en avgift med beskatningsformål, men betaling for en tjeneste."

At det er tale om en betaling for en tjeneste, er også klart når en ser på Oslo kommunes egen forskrift om renovasjon av husholdningsavfall, som i mange henseende bygger på en tradisjonell kontraktsrettslig regulering.

Situasjonen for mange borettslag og sameier er i korthet at de har betalt for en tjeneste de for en stor del ikke har mottatt. Dette leder igjen til at de har et tilbakebetalingskrav mot kommunen. All den tid det er tale om en tjeneste som det er betalt for, men som likevel ikke er levert, legger vi til grunn at det ikke er spesielt tvilsomt at det er grunnlag for et

slikt krav, som rettslig sett kan begrunnes på ulike måter (prisavslag, korrigerings i samsvar med kontraktens prismekanisme, *condictio indebiti* mv.)

USBL er i den situasjonen som er oppstått, opptatt av å ivareta rettighetene til borettslag og sameier som kan være rammet av kommunes feil. På bakgrunn av det ovennevnte bes det herved om at kommunen går til følgende skritt:

- (i) Kommunen *erkjenner* overfor alle som er materielt berettiget – eksempelvis ved tydelig og åpent oppslag på egne nettsider – ansvar for tilbakebetalingskravet, slik at det ikke oppstår noe spørsmål om foreldelse
- (ii) Kommunen foretar en grundig gjennomgang av feilbelastningene og foretar på den bakgrunn *utbetalinger* til samtlige borettslag og sameier med tillegg av rente, jf. forurensningsloven § 34 femte ledd annet punktum som viser til at eiendomsskatteloven § 26 gjelder tilsvarende.

Ovennevnte må tilsvarende gjelde for USBLs utleieboliger og øvrige eiendommer i Oslo kommune.

For det tilfelle at kommunen ikke vil etterkomme disse anmodningene, vil USBL måtte vurderer å engasjere seg ytterligere i saken. USBL vil i så fall kunne stille som grupperepresentant i utmeldingssøksmål, jf. tvisteloven § 35-7. Et utmeldingssøksmål etter tvisteloven § 35-7 innebærer at alle borettslag og sameier som urettmessig er blitt belastet for mye avgift *automatisk* blir med i søksmålet. Ettersom medlemmene i et slikt utmeldingssøksmål ikke har noe sakskostnadsansvar, jf. tvisteloven § 35-14 første ledd første punktum motsetningsvis, antar USBL at det er få som velge å melde seg ut, men dette er uansett noe som først blir en aktuell problemstilling dersom kommunen ikke etterkommer kravet frivillig.

Vi imøteser en tilbakemelding innen ti dager fra dette brevets dato. Tilbakemeldingen bes sendt pr. e-post til abn@arntzen.no.

Dette brevet er å regne som et varsel om krav etter tvisteloven § 5-2.

—

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Arntzen Grette

Andreas B. Nordby
advokat (H)